

La setmana

DEL 29 DE NOVEMBRE AL 5 DE DESEMBRE

GIRONA
Actes dels Premis Literaris Prudenci Bertrana. De dilluns a divendres. Informació dels actes al telèfon 972 / 24 22 61.

PERPINYA
Fins el 31 de desembre. Als locals de l'Institut Jean-Vigo. Exposició de documents sobre "L'esport a Perpinyà".

TERRASSA
Dimecres 1. 20 h. Centre Cultural. Mite i realitat dels moviments migratoris a l'Europa actual, a càrrec d'Anna Cabré.

BARCELONA
Dijous 2. Universitat de Barcelona. De 9 del matí a 8 del vespre. Eleccions dels estudiants al Claustre General.

QUART DE POBLET
Dimarts 30. 18 h. Ajuntament. Debat sobre la dona en la publicitat. Dins les Terceres Jornades de la Dona.

CASTELLO
Dilluns a divendres. Actes preparatoris del Primer Congrés de l'Escola Valenciana. També n'hi haurà a Alacant.

VALENCIA
Dijous 2. 19'30 h. Ajuntament. Nominació de la fallera major de València 1994 i la fallera major infantil.

PALMA
Dilluns i dimarts. Cas Jai. Campus de la Universitat de les Illes Balears. Jornades científiques sobre l'Antàrtida.

ELX
Dilluns 29. Protesta de les associacions de comerciants contra l'IAE. La protesta consistirà a fer cues davant les oficines municipals.

ALACANT
Del 3 al 6 de desembre. Al pavelló número dos de la Fira. Novena edició de Firalacant. Fira de Béns i Serveis.

CANALS
Fins el 16 de desembre. Casa de la Cultura. Exposició sobre els fotògrafs valencians dels anys cinquanta.

MADRID
Dijous 2. 21.00 h. Supercopa de futbol. Partit d'anada. Real Madrid-FC Barcelona.

NOVA YORK
Dijous 2. Encesa de les 30.000 bombetes de l'arbre de nadal del Rockefeller Center.

LONDRES
Museu de la Ciència. Exposició "La ciència al segle XVIII". Telèfon d'informació 938 80 08.

DUBLÍN
Divendres 3. Trobada dels primers ministres d'Irlanda i Gran Bretanya per a discutir la situació a Irlanda del Nord..

VIENA
Del primer de desembre al 13 de febrer. Pintures oxidades d'Andy Warhol. Informació al telèfon 1 / 71136.

TOT EL MÓN
Dimecres 1 de desembre. Dia Mundial de la lluita contra la sida.

L'home que odiava els catedràtics

L'antiintel·lectualisme de Corcuera és, segons Jordi Balló, primari, no especulatiu: creu sincerament que la mania funesta de pensar no porta enlloc.

Ho farà millor que jo". D'aquesta manera José Luis Corcuera sentenciava l'intuït nomenament d'Antoni Asunción la nit abans de la proclamació oficial del de Manises, quan el ministre cessant era entrevistat per Inaki Gabilondo a Televisió Espanyola. En la seva simplicitat, la frase ens confirma per què el personatge Corcuera produeix atracció, fatal o no, entre membres de la classe política i entre sectors de l'electorat. Pels polítics confirma que l'ex-ministre de l'Interior és un pes pesant: no hi ha millor manera de passar un relleu que fer pensar –o confirmar als que ho pensen– que el que ve al darrere podrà ser tan efectiu com tu sense cometre els teus errors, els que han acabat costant-li el càrrec. Per l'electorat hi ha el to paternal indiscutible a tot populista: seguïu-me a mi i als que jo bategi.

Però Corcuera ha donat perfils peculiars a aquest populisme postguerrista. Tasta el sabor amarg del desencís sense cap ironia; no hi ha aquest distanciament menyspreador que caracteritza els polítics que recuperen en aquests moments difícils el refugi de la intel·lectualitat que havien abandonat mentre oficiaven. Guerra, Semprún, Solé Tura van banyar la seva renúncia d'escepticisme, Corcuera no. Reuneix la premsa i els repassa, se'n va al Parlament per buscar el frec a frec amb l'oposició. I segur que un cop arribat al seu barri surt al carrer per encarar-se amb el primer capaç de recriminar-li alguna cosa. Quan Corcuera usa la paraula "catedràtic" emfasitza cada síl·laba per demostrar el que pensa d'aquesta intel·lectualitat que tanta guitzeta li ha

fet. Gràcies a Corcuera, al seu ús del pronom ("estos intelectuales", "estos sabios"...), s'ha aconseguit el prodigi de convertir en insult allò que semblaven oficis intocables. L'antiintel·lectualisme de Corcuera és primari, no especulatiu com ho era en la tradició lerrouxista. Es creu sincerament que la mania funesta

José Luis Corcuera. L'ex-ministre tenia unes maneres de fer peculiars.

de pensar no porta enlloc, sinó a la inacció. La seva escola, la del treball, la de la militància, fa escurçar els camins, és efectiva, electoralment correcta. L'altra és deductiva, incapacitadora, pedres en el camí quan no mentida interessada per la manipulació.

Corcuera, amb la seva cara neta en un govern de barbuts, representava una alternativa estètica entre els altres ministres, fills tots ells d'aquesta educada manera d'agafar el braç al teu interlocutor per voler-lo convèncer (gest aquest que Serra i Solana dominen a la perfec-

ció). L'estil de Corcuera és altiu, amb l'altivesa que només poden tenir els que han conegut la modèstia i han arribat a un punt de la seva vida que s'han sentit investits de raó. El càrrec de ministre de l'Interior és un guant per una persona així: un pot sentir-se bé sent incomprès perquè s'arriba a pensar, com en aquells

professors que són odiats pels seus alumnes, que en aquest odi hi ha la confirmació del ben fer. Aquesta presumció suïcida és la que ha portat Corcuera a l'espiral final.

Sense Corcuera ningú representarà aquest estil fanfarró d'inspiració sindicalista que oposar als altres fanfarons, engominats, de col·legi de pagament que es belluguen pels bancs de l'oposició política. Aquí l'enyorarem, perquè entre Corcuera i Pedro J. Ramírez –Pedro Jota, segons Corcuera, genial– un es podia sentir una mica reconfortat en assistir, prop d'ell, a la lluita entre un pegador franc i un que va d'estilista de doble cara. En aquests casos Corcuera es creixia, perquè com més el menyspreaven els seus contraris per ser un home poc

refinat, més captivador era el seu personatge. Però la fascinació acabava aviat: quan el debat entrava en el terreny polític, la fatxenderia del ministre era simplista, buida, en alguns casos patètica.

Antoni Asunción –amb barba, faltaria més– substitueix Corcuera, sembla que per voluntat comuna de Felipe González i del ministre cessat. Diuen, diu i reafirmen que hi ha continuïtat en la gestió, però tothom sap que res no tornarà a ser igual. "Ho farà millor que jo", diu Corcuera: segurament sí. **Jordi Balló**